Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Lilia Roic-Botezatu
Dosarul nr. 2r-209/26
(2-25157544-02-2r-27012026)

D E C I Z I E

9 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Violeta Gîrleanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 19 ianuarie 2026, prin care s-a respins cererea de asigurarea a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu către Tudor Sîrbu cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 13 noiembrie 2025 avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Tudor Sîrbu cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere şi compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 12 decembrie 2025 reprezentantul reclamantului Nicolae Lepădatu, avocatul Vasile Ganganu a înregistrat cerere de asigurare a acţiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacele băneşti ce aparţin cu drept de proprietate pîrîtului Tudor Sîrbu în limita valorii acţiunii.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, potrivit cererii de chemare în judecată, solicită încasarea sumei de 5800 euro (echivalentul a 115109,12 lei la data de 12.12.2025), precum și dobânda de întârziere în valoare de 2088 euro (echivalentul a 41.439,28 lei), sume care reprezintă pentru reclamant o valoare semnificativă.

Reclamantul a invocate, că refuzul pârâtului de a restitui împrumutul bănesc poate determina pârâtul să întreprindă acțiuni pentru înstrăinarea bunurilor, modificarea drepturilor de proprietate, închiderea conturilor bancare sau extragerea sumelor bănești, ceea ce ar îngreuna recuperarea datoriei în cazul admiterii acțiunii.

Astfel, aplicarea măsurii asigurătorii previne înstrăinarea bunurilor mobile și imobile ale pârâtului și garantează posibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Reclamantul a subliniat existența periculum in mora, respectiv riscul de dispariție, degradare, distrugere, înstrăinare sau risipire a bunurilor.

De asemenea, s-a arătat că măsurile de asigurare au un caracter temporar și sunt menite să păstreze situația existentă între părți până la pronunțarea unei hotărâri definitive, prevenind astfel dificultățile care ar putea face imposibilă executarea acesteia. Reclamantul a subliniat că riscul de înstrăinare sau de modificare a proprietății bunurilor de către pârât justifică necesitatea aplicării sechestrului, întrucât altfel satisfacerea drepturilor creditorului ar putea fi compromisă.

Prin urmare, reclamantul a susținut că aplicarea măsurii asigurătorii este justificată, oportună și proporțională, având scopul de a asigura executarea viitoarei hotărâri judecătorești și protecția situației patrimoniale existente până la finalizarea cauzei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 19 ianuarie 2026, instanța a respins cererea de asigurare a acțiunii formulată de avocatul Vasile Ganganu, în interesele reclamantului Nicolae Lepădatu, înaintată împotriva lui Tudor Sîrbu, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 21 ianuarie 2026 avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 19 ianuarie 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanțe, cu soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului partea recurentă a indicat, că instanța de fond a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, apreciind că reclamantul nu a prezentat probe concrete privind riscul înstrăinării bunurilor de către pârât și că cererea ar fi declarativă.

Partea recurentă susține că această concluzie este neîntemeiată, deoarece potrivit art. 177 alin. (1) CPC, cererea trebuie să expună motivele și circumstanțele pentru solicitarea măsurii, ceea ce s-a realizat. Măsura are caracter preventiv și nu sancționator, astfel că nu este necesară prezentarea unor probe exhaustive privind intențiile pârâtului.

Totodată, a menționat, că afirmaţia instanţei și anume că cererea nu este motivată în fapt şi în drept este una neîntemeiată, or din cererea expusă se indică concret valoarea creanţei, refuzul pârâtului în executarea amiabilă, riscul sustragerii bunurilor, caracterul iluzoriu al executării, precum şi lipsa de reacţie sau opunere a pîrîtului după etapa recepţionării notificărilor.Prin urmare, temeiurile expuse în cererea de asigurare a

acţiunii, precum şi cele reţinute satisfac în mod direct cerinţele minime ale dispoziţiei art. 177 alin.(l) CPC.

Consideră, că prin neaplicarea măsurilor de asigurare, instanța a ignorat jurisprudența CEDO, potrivit căreia dreptul la un proces echitabil include și dreptul la executarea efectivă a hotărârilor. Lipsa unor măsuri preventive poate face ca hotărârea judecătorească să fie iluzorie, contrar art. 6 CEDO.

A opiniat, că cererea de asigurare este întemeiată, având în vedere: valoarea creanței, refuzul pârâtului de a restitui suma datorată, caracterul iluzoriu al executării în lipsa măsurilor, precum și lipsa de reacție a pârâtului la notificările expediate. Chiar fără probe directe, există un risc rezonabil ca pârâtul să împiedice executarea viitoarei hotărâri. De asemenea, bunurile bănești sunt ușor disimulabile, ceea ce justifică sechestrul preventiv.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost pronunţată la 19 ianuarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 21 ianuarie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul urmează a fi admis și casată încheierea contestată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la

solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

În acest context, Colegiul notează că obiectul acțiunii reconvenționale îl constituie încasarea datoriei în sumă de 5800 Euro, a dobînzii de întîrziere în mărime de 2088 Euro şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare reprezentantul reclamantului Nicolae Lepădatu, avocatul Vasile Ganganu a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacele băneşti ce aparţin cu drept de proprietate pîrîtului Tudor Sîrbu în limita valorii acţiunii.

Instanța de fond, analizând situația de fapt și cadrul legal aplicabil, a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamantul Nicolae Lepădatu, prin avocatul Vasile Ganganu, considerând-o neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța a reținut că nu au fost prezentate probe care să demonstreze că neaplicarea măsurilor ar face imposibilă executarea hotărârii, calificând

cererea drept declarativă, și a apreciat că aplicarea sechestrului pe bunurile și conturile pârâtului ar fi neproporțională.
Colegiul, însă, consideră concluzia instanței de fond una greșită, contrară situației faptice real existente și legislației aplicabile, situație determinată de obiectul litigiului și circumstanțele existente ale pricinii. Or, în situația creată Nicolae Lepădatu nu dispune de nici o garanție reală de rambursare a sumei datorate de către pârât și că există probabilitatea cauzării unui prejudiciu în contextul *periculum in mora*, adică pârâtul ar putea să întreprindă măsuri ce ar duce la dispariția, degradarea, înstrăinarea, risipirea sau proasta administrare a bunurilor sale, în scopul eschivării de la executare, ce va duce indubitabil la imposibilitatea executării hotărârii judecătoreștii în viitor.

În acest sens, Colegiul civil conchide că aplicarea măsurilor de asigurare sunt raționale şi temeinice, posibilitatea cauzării unui prejudiciu ca urmare a neaplicării măsurilor de asigurare reclamantului fiind probat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil consideră oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare, în vederea evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, prin eventuale acțiuni de înstrăinare a bunurilor mobile/imobile, sursele financiare de pe conturile bancare asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului, atâta timp cât există riscul ca bunurile pârâtului Tudor Sîrbu, pot fi diminuate în frauda drepturilor reclamantului pe tot parcursul judecării prezentei cauze.

În lumina celor expuse, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 174-177 CPC, impunând un standard probatoriu neprevăzut de lege și ignorând caracterul preventiv al măsurii.

Astfel, ținând cont de cuantumul pretinsei datorii ca fiind o sumă considerabilă, existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, din cauza deteriorării sau înstrăinării bunurilor pârâtului, Colegiul Civil consideră ca fiind întemeiată cerința reclamantului Nicolae Lepădatu cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești aflate la conturile bancare, cât și pe bunurile mobile și imobile ce aparțin pârâtului Tudor Sîrbu, în limita valorii pretențiilor din acțiune în mărime de 7888 Euro.

Or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

În concluzie, Colegiul conchide în speță, că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii de către partea solicitantă a fost dovedită și, respectiv, fiind o măsură necesară, rațională, echilibrată și echitabilă, motiv pentru care consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe, şi de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunţarea unei soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 19 ianuarie 2026 prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, formulată în cadrul cauzei civile, la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Ganganu, în interesele lui Nicolae Lepădatu către Tudor Sîrbu cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere şi compensarea cheltuielilor de judecată și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se admite cererea reprezentantului reclamantului Nicolae Lepădatu, avocatul Vasile Ganganu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Se aplică sechestrul pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ce aparțin lui Tudor Sîrbu, a.n. *****, IDNP:*****, în limita valorii acțiunii de 7888(șapte mii opt sute optzeci și opt) Euro.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu